



Què ens aporta la fe en Crist?

Romà Casanova, bisbe de Vic

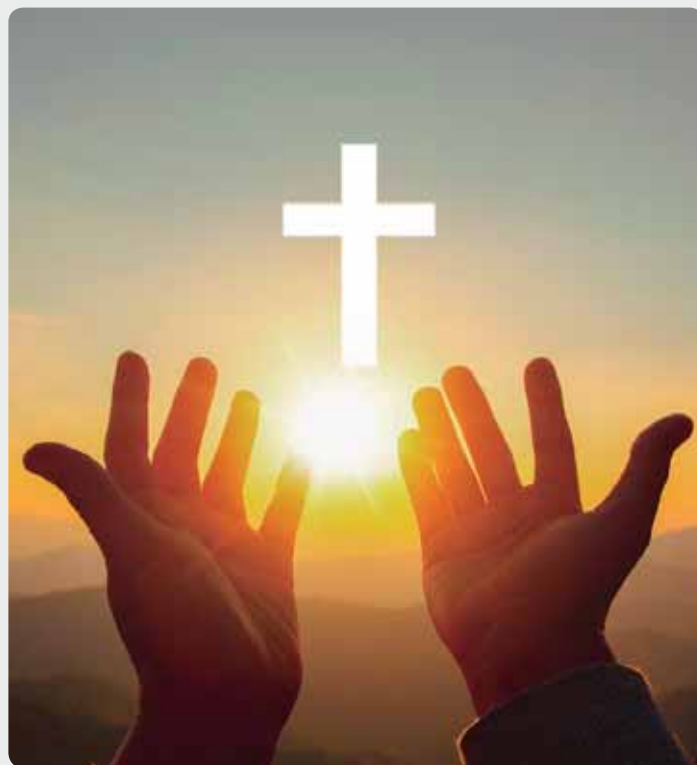


En aquests moments d'urgència evangelitzadora és bo de plantejar-nos què ens aporta la fe en Jesucrist, perquè, en la mateixa mesura en què en siguem conscients, sentirem la necessitat d'anunciar-lo als qui no el coneixen. La sortida caritativa i missionera solament tindrà sentit si hi ha una veritable consciència de creients i una lluita sincera per viure amb fidelitat als ensenyaments de Crist.

La fe en Jesucrist, lluny de ser una càrrega, dona sentit i plenitud a la vida

Ens diu Jesús: *Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la bona nova. Els qui creuran i es faran batejar se salvaran, els qui no creuran seran condemnats* (Mc 15,15-16). La conseqüència del rebuig de la bona nova costa d'entendre a la mentalitat actual, en què predomina la llibertat sense relació amb la veritat. Certament que el Senyor té, amb la seva gran misericòrdia, molts camins per a la salvació de la humanitat; els quals, però, sempre han de passar pel seu Fill, redemptor dels homes. Els creients hem d'estar joiosos que Déu ens hagi cridat a viure en el camí de la salvació en Jesucrist. Que no ens passi com a aquells obrers de la primera hora, cridats per l'amo de la vinya de la paràbola de Jesús (cf. Mt 20,1-16). A aquests, en veure que rebien la mateixa paga els qui havien treballat menys que ells, se'ls en van els ulls a la vida fàcil i còmoda dels qui amb poc esforç han rebut el mateix salari —aquell se salvaran del mandat de Jesús.

Pensar que estar «desocupats» —una vida sense fe ni pregària— és més agradable que «treballar a la vinya» és no entendre què és un cristià. Evidentment que seguir Crist significa prendre la creu i anar darrere seu en totes les circumstàncies. Però, al mateix temps, hem de tenir pre-



sent que la fe no és una càrrega que ens oprimeix, sinó una llum que ens ofereix un ordre, un camí i un sentit. L'Església, Cos de Crist, no coarta la nostra llibertat, sinó que ens dona aquella «pàtria espiritual» on trobem protecció en el viure i en el morir.

L'existència del qui es troba amb Crist pren ple sentit: «El sentit que dona saber que, en la irrupció del Creador en la creació, el moviment vers el buit s'ha transformat en un moviment vers la plenitud del sentit etern» (J. Ratzinger, 1964). La misericòrdia de Déu és infinita. Per això els qui sabem que som fruit d'aquest amor gratuït de Déu no podem fer res més que convertir-nos en instruments d'aquesta misericòrdia amb la caritat i l'evangelització, perquè tothom tingui vida a desdir (cf. Jn 10,10).

